

talistiske Foretagende, som det ærede Medlem hentydede til — og enhver forstod jo, hvad han mente —, har den Egenskab, at det netop ikke er et kapitalistisk Foretagende. Det gaar her som med den øvrige Kritik, det ærede Medlem rettede mod vort Lovforslag, at hvor han kommer ind paa en Enkelthed, er hans Bemærkning urigtig. Hvad han sigter til, er jo Arbejdernes Fællesorganisations Brændselsforretning, og den er ikke et kapitalistisk Foretagende, den er et kooperativt Foretagende, og Kampen imod det bunder netop deri, at de kapitalistiske Foretagender føler sig truede og derfor har søgt at rejse en heftig Kampagne imod det, en Kampagne, der allerede er gaaet ynkeligt til Bunds. Men det er saa langt fra, at vi, hvis det ærede Medlem og hans Partifæller ønsker at tale med os om dette Foretagende, skulde gaa af Vejen derfor. Hvis det ærede Medlem ønsker det under denne Debat, og Formanden ellers vil tillade det, er jeg parat til naar som helst at tage en Holmgang med ham om dette Foretagende, dets Oprindelse, dets Historie, dets Formaal, dets Nytte for Landet, og jeg vil antage, at naar vi har talt derom nogle Timer eller et Par Dage, har gennemgaaet det hele grundigt, vil den Debat være endt ganske paa samme Maade som Debatten ude i Pressen, nemlig med den ynkeligste Vandgang for dem, som søger at lave et politisk Valgnummer ud af denne Sag.

Saa vilde det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds ogsaa gerne, i Stedet for at tale om Alderdomsunderstøttelsens Forbedringer og om Invaliditetsunderstøttelse, d. v. s. om det foreliggende Lovforslag, altsaa i Stedet for at bringe dette og lignende store socialøkonomiske Reformspørgsmaal i Forgrunden ved det kommende Valg gaa ud til Vælgerne og snakke med dem om mine Neutralitetsbestræbelser — han tillod sig endog at sætte dette Ord i Gaaseøjne. Jeg antager, at det ærede Medlem derved forstod det Fredsarbejde, jeg har haft den Ære at yde et ringe Bidrag til. Jeg forsikrer det ærede Medlem, at ihvorvel jeg er ganske enig med den højtærede Konseilspræsident i, hvad han sagde i Sommer paa et Vælgermøde: at det ikke vilde være ønskeligt, om vi drog Danmarks hele udenrigspolitiske Stilling og alt, hvad dermed hænger sammen, i Forgrunden under den kommende Valgkampagne, og ihvorvel vi Socialdemokrater, som jeg sagde i Gaar, netop ønsker en Sagernes Politik, hvor Partierne sagligt gør Rede for deres Standpunkter til de brændende positive Spørgsmaal,

som er oppe, vil vi ikke i mindste Maade være ængstelige for ved Valgene at optage en Debat ude i Befolkningen om Socialdemokratiets Fredsarbejde. Jeg er villig til det her, hvis det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds vil rejse en saadan Debat her eller i en nær Fremtid kan finde anden Anledning dertil. Hidtil har man ikke fra det ærede Medlems og hans Partis Side fundet nogen som helst Anledning eller brudt sig om at finde Lejlighed dertil, skønt der har været rigelig Adgang til at rejse dette Spørgsmaal, og det samme gælder Spørgsmaalet om Brændselsforretningen. For ikke saa ret lang Tid siden, da dette Spørgsmaal blev berørt i denne Sal ved en Lejlighed, hvor hele Rigsdagen var samlet her, var der en vidunderlig Lejlighed for det ærede Medlem og Meningsfæller til at komme frem med deres Kritik, hvis de havde nogen, men de glimrede ved deres Tavshed. Der har været Lejlighed efter Lejlighed, hvor Socialdemokratiets Fredsarbejde kunde blive gjort til Genstand for Kritik fra det højtærede konservative Folkepartis og Venstres Side her i Salen paa ansvarligt Sted, men de har ikke benyttet en eneste Lejlighed til at gøre det. Jeg slutter deraf, at naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds nu ønskede, at disse Spørgsmaal om vore Neutralitetsbestræbelser, vort Fredsarbejde og om Brændselsforretningen o. s. v. skulde stilles i Forgrunden, ja, saa var det egentlig kun nogle Talemaader, hvorved han slap forholdsvis nemt over en Tale, som han var ret uforberedt til at holde, og i hvilken han ikke havde synderlig Lyst til at gaa ind paa Sagen. Fra vor Side skal det ikke mangle paa Villighed til at tage disse Emner op. Vi maa jo i det hele taget indrette vor Valgkamp ogsaa efter, hvad de andre Partier kaster ind i Valgkampagnen. Vil det ærede Medlem og hans Parti kaste disse Spørgsmaal ind, skal de faa Svar fra vor Side. Vil de kaste det store Militærspørgsmaal ind i Valgkampagnen — og det maa de vel gøre sammen med Spørgsmaalet om vore Neutralitetsbestræbelser —, skal de ogsaa faa Svar. Nu ved vi jo, at vi skal have Valg i Midten eller den sidste Halvdel af April. Jeg havde i og for sig troet, at Verdenskrigen og de Erfaringer, den har bragt os, ikke vilde gøre det ærede Medlem særlig lysten efter at kaste hele dette Spørgsmaal ind i Valgkampagnen, men gør han det, skal vi være villige til at tage det op. Jeg er i og for sig villig til at begynde med det samme, om det skal være. F. Eks. vilde jeg tro, at det